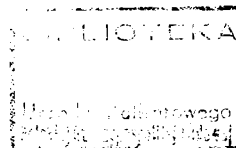

GOLF 1700

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14392.

Kl. 42 e 29.

Jan Oberfeld
(Warszawa, Polska).

Przyrząd do mierzenia objętości pojemników.

Zgłoszono 18 czerwca 1929 r.

Udzielono 3 września 1931 r.

Przyrząd jest przeznaczony głównie do użytku urzędów miar, do masowego mierzenia objętości beczek, np. piwnych, które są sporządzane w kilku zasadniczych wielkościach (12,5; 25; 50; 100 litrów), przyczem zwykle są pewne odchylenia w górę i w dół.

Dla każdej zasadniczej wielkości beczek przeznaczony jest oddzielny przyrząd mierniczy. Składa się on z 2 bliźniaczych pojemników, połączonych wspólnym czteroprzelotowym kranem 4. Dzięki temu, gdy jeden pojemnik jest połączony z dopływem wody i napełnia się, drugi jest połączony z wylotem i opróżnia się. Każdy pojemnik składa się z dwóch części: górnej 1, której objętość stanowi przeważną część objętości beczki danej wielkości, i

dolnej z podziałką 2 o objętości równej podwojonemu największemu odchyleniu objętości mierzonych beczek od wielkości zasadniczej (np. dla beczek 25 litrowych największe spotykane odchylenia są 3 litry w dół i w górę; w ten sposób część górna pojemnika powinna posiadać objętość około 22 l, a część z podziałką około 6 litrów).

W górnej części każdego pojemnika znajduje się pływaczek 3. Gdy płyn zapełni pojemnik, pływaczek podnosi się, i połączona z nim kulka zamyka otwór łączący wewnątrz pojemnika z atmosferą. Prawidłowe napełnienie pojemnika osiąga się więc automatycznie. Może ono być sprawdzone zapomocą szklanych wzierników nad pojemnikami. Do dokładniejszego re-

gulowania objętości służy wkreślony w pokrywę pojemnika pręt 5, na którym umieszczają się klocki metalowe o odpowiedniej objętości.

Wentyle 6 i 7 zapewniają dostęp ciśnienia atmosferycznego do pojemników.

Dotychczas stosowane przyrządy do mierzenia objętości beczek składały się z cylindrycznego zbiornika, w którym porażony był pływak; ruch jego pod wpływem zmian poziomu wody w zbiorniku wywoływał za pośrednictwem drutu obrót tarczy wskazującej. Przyrządy te cechowały następujące wady, które usuwa przyrząd według wynalazku:

1) stosunkowo mała dokładność wskazań wobec znacznej średnicy, jaką musiał z konieczności posiadać zbiornik; w nowym przyrządzie objętość dolnej części pojemnika stanowi nieznaczną część objętości całkowitej, wskutek czego średnica dolnej części może być mała, a dokładność wskazań stosunkowo znaczna;

2) niepewność wskazań z powodu tego, że działanie przyrządu zależało od właściwości drutu, łączącego pływak z tarczą mierniczą, oraz od tarcia rolek, wycentrowania tarczy i rolek i t. d.; w nowym przyrządzie wszystkich tych elementów

niema, część miernicza pojemnika jest zwykłą menzurą z podziałką, na której bezpośrednio odczytuje się wskazania;

3) strata czasu wskutek oczekiwania na napełnianie przyrządu po każdorazowym zmierzeniu beczki; w nowym przyrządzie po zmierzeniu beczki jednym pojemnikiem, drugi jest już napełniony i gotów do mierzenia; w ten sposób zapewniona jest ciągłość pracy;

4) niemożność szybkiego wypuszczenia wody ze zbiornika i szybkiego napełniania ze względu na niebezpieczeństwo uszkodzenia drutu; w nowym przyrządzie nadmierna nawet szybkość nie może wywołać żadnego uszkodzenia.

Zastrzeżenie patentowe.

Przyrząd do mierzenia objętości pojemników, np. beczek, których przybliżona objętość jest znana, składający się z dwóch pojemników naprzemian napełniających i opróżniających się, znamienny tem, że każdy pojemnik składa się z części jednomiarowej oraz złączonej z nią u dołu menzury.

Jan Oberfeld.

